

Emaus. Pismo Rady Duszpasterskiej Parafii św. Barbary w Łęcznej

Wybrany tytułem prasowym, który chcę przedstawić w niniejszej pracy jest pismo parafialne ukazujące się w miejscu mojego zamieszkania tj. w parafii św. Barbary w Łęcznej. Jest to kwartalnik, który zaczął ukazywać się niemal równocześnie z organizacją nowej wspólnoty parafialnej w szybko rozwijającym się zagłębiu węglowym na Lubelszczyźnie. Łęczna, wraz z odkryciem złóż węgla w latach siedemdziesiątych w pobliskiej Bogdanie, przeżyła bum demograficzny, z niewielkiej miejscowości urosła do 22 tysięcznego miasteczka. W tej sytuacji koniecznością stało się powołanie nowej wspólnoty parafialnej tj. parafii pw. św. Barbary (1989 r.). Parafia obecnie obejmuje opieką duszpasterską 12 tysięcy mieszkańców. Pismo *Emaus* oprócz roli formacyjnej i ewangelizacyjnej od początku miało też spełniać funkcję integrującą ludność, która napłynęła tu z całej Polski.

Prasa parafialna w Polsce

Na początku lat dziewięćdziesiątych w wielu polskich parafiach zaczęły ukazywać się pisma skierowane do wspólnoty wiernych. Według Włodzimierza Chorążkiego w latach 1989-1999 liczba tytułów prasy lokalnej i sublokalnej zawierała się w granicach 1600 – 2500 z czego ¼ stanowiła prasa parafialna.¹ Szacunkowe dane wskazują, że liczba tytułów prasy parafialnej pod koniec lat dziewięćdziesiątych wyniosła ponad 1000 tytułów.² Obecnie bp Adam Lepa, członek Rady Episkopatu Polski ds. Środków Społecznego Przekazu, szacuje, że ukazuje się około 2000 tytułów prasy parafialnej.³ Ten dynamiczny rozwój mediów parafialnych wskazuje z jednej strony na zapotrzebowanie parafian na informację bliską ich życiu, a z drugiej na docenienie przez Kościół roli prasy sublokalnej w informowaniu i formowaniu wiernych, jak również na próbę dorównania wyzwaniom epoki mass mediów.

Encyklopedia wiedzy o prasie definiuje prasę religijną jako: *czasopismo poświęcone sprawom religijnym i przeznaczone w zasadzie dla wyznawców danej religii. Prasa tej kategorii albo jest ściśle religijna, albo równolegle obejmuje też tematykę świecką i ustosunkowuje się do niej z własnych pozycji ideowych.*⁴ Ks. biskup Adam Lepa definiując prasę wyznaniową podaje, że jedną z jej cech jest zainteresowanie zarówno sprawami kościelnymi jak i świeckimi: *prasa wyznaniowa – drukowane publikacje periodyczne, które wydawane są za zgodą władz kościelnych i publicznie rozpowszechniane w celu wszechstronnego ukazywania rzeczywistości, a zwłaszcza aktualnych zdarzeń i problemów z życia Kościoła oraz jego doktryny.*⁵ Prasa wyznaniowa powinna być wydawana za zgodą władz kościelnych. Kościół nie tylko zezwala na publikacje prasy religijnej, ale też wprowadza ogólne regulacje dotyczące mediów.

Pierwsze wypowiedzi i dokumenty papieskie dotyczące środków masowego przekazu miały potępiający charakter, traktowane były jako zagrożenie i niebezpieczeństwo dla Kościoła i jego zbawczej misji. Dość szybko jednak stanowisko to uległo zmianie. Hierarchowie zdali sobie sprawę, że nie wystarczy potępiać „gorszące” treści mediów lecz trzeba tworzyć media kościelne z treściami „dobrymi i pouczającymi”.⁶ Papież Paweł VI w encyklice *Ewangelii nuntiandi* głosił, że

¹ W. Chorążki, Polskie media lokalne i sublokalne 1989-1999, *Zeszyty Prasoznawcze*, Kraków 1999, nr 1-2, s. 64

² M. Przeciszewski, *Wiara na łamach*, Press, nr 10 (57) 2000, s. 66

³ Informacje uzyskane od ks. bpa Adama Lepy, członka Rady ds. Środków Społecznego Przekazu

⁴ J. Maślanka, *Encyklopedia wiedzy o prasie*, Wrocław, rok 1976

⁵ A. Lepa, *Wstęp do „Katalogu prasy katolickiej w Polsce”*, Łódź 1994, s. 3

⁶ A. Lewek, *Podstawy edukacji medialnej i dziennikarskiej*, Warszawa 2003, s. 67

Kościół byłby winny przed Panem, gdyby nie używał tych potężnych pomocy, które umysł ludzki coraz bardziej usprawnia i doskonali. Za ich pośrednictwem głosi orędzie jakie zostało mu powierzone.⁷ Za wykładnię poglądów Stolicy Apostolskiej na środki społecznego przekazu uważana jest instrukcja *Communio et progressio* (1971) – najważniejszy we współczesnym nauczaniu Kościoła katolickiego dokument, nazywany Magna Charta współczesnej teologii mediów masowych.⁸ Drugim nowszym dokumentem zawierającym aktualną doktrynę Kościoła w dziedzinie mass mediów jest Instrukcja *Aetatis novae* z 1992 r.

Papieże wypowiadali się również na temat prasy parafialnej: *Nie należy zaniedbać tworzenia lokalnych środków społecznego przekazu, nawet na szczeblu parafialnym* – pisał Jan Paweł II w adhortacji apostolskiej *Ecclesia i Europa*.⁹ Obecny papież Benedykt XV na spotkaniu podczas zakończenia wizyty w Rzymie „ad limina apostolorum XI 2005” do pierwszej grupy biskupów polskich mówił: *Nie można też nie wspomnieć o ogólnopolskiej, diecezjalnej i parafialnej prasie katolickiej, która w ogromnym stopniu przyczynia się do szerzenia kultury prawdy, dobra i piękna*.¹⁰ Ewangelizacyjna i informacyjna rola prasy parafialnej została więc przez pasterzy Kościoła zauważona i doceniona.

Ks. Tomasz Król, prezes Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej, stwierdza, że prasa ta jest zjawiskiem nowym w obecnych czasach, jej szybki rozwój w nowej rzeczywistości lat 90-tych sprawił, że z początkowych kilkudziesięciu tytułów mamy obecnie ponad tysiąc. Wspomina, że również przed wojną ukazywały się gazety parafialne lecz nie w takiej ogromnej liczbie.¹¹ Jak podaje Joanna Szczepanowicz w pracy magisterskiej na temat historii prasy parafialnej (odwołując się do *Bibliografii katolickich czasopism religijnych w Polsce 1918-1944*), przed wojną istniało około 200 tytułów prasy parafialnej.¹² Do tej pory władze kościelne w Polsce nie prowadziły rejestrów pism wydawanych przez parafie, dlatego powołanie przez ks. Tomasza Króla OSPP pozwoliło na zorientowanie się w sytuacji i potrzebach pism parafialnych. Inicjator OSPP ideę powołania stowarzyszenia wyjaśniał następująco: *Bezpośrednim impulsem była rozmowa piszącego te słowa z księżmi biskupami: Adamem Lepą i Janem Chrapkiem podczas spotkania dyrektorów katolickich rozgłośni radiowych w Świdrze. (...) Chcieliśmy się zorientować, ile parafii wydaje podobne pisma, jaka jest ich treść, zasięg. Chcieliśmy nawiązać kontakty, ubogacić się doświadczeniami*.¹³

W październiku 1993 roku w parafii pw. św. Tomasza Apostoła w Warszawie odbyło się I Ogólnopolskie Spotkanie Redakcji Pism Parafialnych z udziałem przedstawicieli dwudziestu trzech redakcji.¹⁴ Obecnie informacje na ten temat można znaleźć w portalu internetowym prasy parafialnej www.prasaparafialna.pl. Jego twórca i administrator – Joanna Jakubowska – pisze, że dzięki zafunkcjonowaniu w sieci, informacje na temat pism parafialnych zaczęły napływać *ciągłym nieprzerwanym strumieniem już bez żadnego wysiłku z mojej strony*.¹⁵ Według zestawień prowadzonych przez portal prasy parafialnej, najwięcej tytułów ukazuje się w diecezji krakowskiej, bo aż 92, na drugim miejscu znajduje się diecezja warszawska – 86, na trzecim tarnowska – 73. Obecnie katalog prasy odnotowuje ogółem 955 tytułów. Jeśli mierzyć częstotliwość ukazywania się prasy parafialnej to dominują miesięczniki, tygodniki i kwartalniki. Objętościowo są różne, obejmują od 4 do 24 stron. Wiele tytułów przynajmniej na okładce ma już kolor. Również pod

⁷ Paweł VI, *Ewangelii nuntiandi*, p. 45

⁸ K. Pokorna-Ignatowicz, Instrukcja duszpasterska *Communio et progressio* o środkach społecznego przekazu, *Zeszyty Prasoznawcze* 2000, nr 3-4, s. 159

⁹ Jan Paweł II, *Ecclesia in Europa*, Kraków 2003, s. 66

¹⁰ Benedykt XVI do biskupów polskich podczas wizyty „ad limina apostolorum” 28 XI 2005. [online]. Protokół dostępu: <http://www.opusdei.pl/art.php?w=27&p=11439> [2006, kwiecień 6]

¹¹ T. Król. *Prasa parafialna w Polsce*. [online]. Protokół dostępu: http://www.prasaparafialna.pl/czytelnia/materialy_ze_spotkan_osp/rok_2000/prasa_parafialna_w_polsce__1 [2006, kwiecień 6]

¹² J. Szczepanowicz, *Historia polskiej prasy parafialnej*, Kraków 2001, s. 7

¹³ T. Król. *Prasa... op. cit.* www.prasaparafialna.pl

¹⁴ OSPP Historia i działalność. [online]. Protokół dostępu: <http://www.sppkrakow.republika.pl/hist.html> [2006, kwiecień 6]

¹⁵ J. Jakubowska. *Historia katalogu*. [online]. Protokół dostępu: http://www.prasaparafialna.pl/katalog_prasy/historia_katalogu [2006, kwiecień 6]

względem treści istnieje tu wielka różnorodność: tematyka religijna, publicystyka, teksty związane z parafią – kronika parafii, relacje z budowy kościoła, pielgrzymek. Występuje też tematyka społeczna i kulturalna. Prasa ta ma ogromne znaczenie jako kopalnia wiedzy o danym środowisku parafialnym.¹⁶

W drugim ogólnopolskim spotkaniu organizowanym przez OSPP (1994) wzięli udział ks. bp Adam Lepa i ks. bp Jan Chrapek (wówczas przewodniczący Rady Episkopatu Polski ds. Środków Społecznego Przekazu).¹⁷ Znaczyło to, że hierarchia kościelna w Polsce zauważa i docenia prasę parafialną, jej ewangelizacyjną rolę, a także duże znaczenie w uzupełnianiu prasy lokalnej. W roku 2000 Prymas Polski napisał: *Inicjatywa Forum Prasy Parafialnej, jaką podejmujecie, jest bardzo doniosła dla środowisk parafialnych. W dobie znaczącej roli środków masowego przekazu w naszym życiu, przekazywanie rzetelnej i prawdziwej informacji, nawet w periodykach o niewielkim zasięgu terytorialnym, pełni skuteczną rolę właściwego formowania sumień i może być owocnym środkiem ewangelizacyjnym. Ponadto, działalność taka daje możliwość zaangażowania w życie parafialne szerszych kręgów ludzi świeckich, co stanowi istotny element w życiu Kościoła.*¹⁸ Według biskupa Chrapka czasopisma parafialne stanowią element ewangelizacji, którego znaczenie trudno przecenić. *Są one nośnikiem informacji „z dołu do góry”, uzupełniając prasę centralną, dają możliwość przemawiania świadectwem.*¹⁹ Marcin Przeciszewski, redaktor naczelny KAI podkreśla wielką rolę formacyjną pisma parafialnego. Twierdzi, że jej świadectwo może być skuteczniejsze niż katolickiej prasy ogólnopolskiej, bo jest tam głos znanego wiernym ks. proboszcza, wypowiedzi liderów różnych ruchów działających przy parafii, wierni znajdują w nich informacje o rodzinach, które zamieszkują w sąsiednim bloku, czy na sąsiedniej ulicy. *Taki przykład działa, bo nie jest anonimowy, czy wymyślony przez kogoś.*²⁰ Obecny na II Ogólnopolskim Spotkaniu Redakcji Pism Parafialnych w 1994 r. Jan Maria Jackowski (TVP) rolę pism parafialnych widział w tym, że są szansą dla kształtowania nowej kadry. W podobnym duchu mówił bp Chrapek, wyjaśniając, że prasa lokalna, parafialna jest miejscem, w którym samorzutnie wyrastają i dojrzewają autentyczne talenty dziennikarskie i redakcyjne.

Prasa parafialna w zdecydowanej większości nie spełniała podstawowych kryteriów definiujących prasę, nie uwzględniała także wszystkich gatunków dziennikarskich.²¹ Nie wiele osób redagujących gazety parafialne miało przygotowanie dziennikarskie, na miarę ówczesnych możliwości polskiego Kościoła podjęte zostały różne inicjatywy, by pomóc parafialnym dziennikarzom. Podjęto kursy doskonalące pracę w mediach czy wydawano poradniki typu „Abc redaktora pisma parafialnego” Anny Balon (wydany w serii *Biblioteka „Niedzieli”*). W zamierzeniu autorki podręcznik ten miał pomóc w różnorodnych trudnościach związanych z podejmowaniem decyzji o „małej” pracy dziennikarskiej oraz w podnoszeniu wiedzy i umiejętności na temat zasad pracy dziennikarskiej i redagowaniu pisma.²² KAI zadeklarowała gotowość organizacji kursów i praktycznych „warsztatów” dla redaktorów prasy parafialnej. Z inicjatywy ks. Tomasza Króla warsztaty takie podjęto również w parafii św. Tomasza Apostoła w Warszawie.²³

22 kwietnia 2006 krakowski oddział OSPP organizuje spotkanie dla redakcji pism

¹⁶ Katalog w liczbach. [online]. Protokół dostępu: http://www.prasaparafialna.pl/katalog_prasy/katalog_w_liczbach [2006, kwiecień 6]

¹⁷ J. Szczepanowicz, *Historia... op. cit.*, s. 7

¹⁸ T. Kól. Prasa parafialna w Polsce. [online]. Protokół dostępu: http://www.prasaparafialna.pl/czytelnia/materialy_ze_spotkan_ospp/rok_2000/prasa_parafialna_w_polsce__1 [2006, kwiecień 6]

¹⁹ Protokół z II Ogólnopolskiego Spotkania Redakcji Pism Parafialnych. [online]. Protokół dostępu: http://www.prasaparafialna.pl/czytelnia/materialy_ze_spotkan_ospp/rok_1994/protokol_z_ii_ogolnopolskiego_spotkani_a_redakcji_pism_parafialnych [2006, kwiecień 6]

²⁰ M. Przeciszewski. Miejsce i rola prasy parafialnej w świecie mediów katolickich w Polsce. [online]. Protokół dostępu: http://www.prasaparafialna.pl/czytelnia/materialy_ze_spotkan_ospp/rok_1994/miejsce_i_rola_prasy_parafialnej [2006, kwiecień 6]

²¹ W. Chorążki, *Polskie media... op. cit.*, s. 64

²² A. Balon, *Abc redaktora pisma parafialnego*, Częstochowa 1998, s. 17

²³ Protokół... *op. cit.* [online]. Protokół dostępu: http://www.prasaparafialna.pl/czytelnia/materialy_ze_spotkan_ospp/rok_1994/protokol_z_ii_ogolnopolskiego_spotkani

parafialnych pod hasłem *Dzielmy się słowem i doświadczeniem*. Program spotkania: 1) Rola prasy katolickiej w życiu Kościoła oraz miejsce i zadania prasy parafialnej – Piotr Boroń, senator RP; 2) Dzielenie się słowem – Bożena Hanusiak, wydawnictwo „Rafael” Kraków; 3) Dzielenie się doświadczeniem: redakcja *W Rodzinie Józefa* Kraków, Nowa Huta; redakcja *Zaczyn* Kraków, osiedle Ruczaj 3) Wymiana myśli i doświadczeń redakcyjnych (forum dyskusyjne). Zaproszenie na spotkanie dotarło do redakcji *Emaus* na skrzynkę mailową z portalu www.prasaparafialna.pl.

Na spotkanie ogólnopolskie wydelegowany został przedstawiciel redakcji pisma *Emaus* parafii pw. św. Barbary w Łęcznej. Redakcja zdecydowała, że trzeba wziąć udział w tym wydarzeniu, by zabiegać o lepszy kształt pisma parafialnego, szukać skutecznych sposobów docierania do parafialnego odbiorcy, korzystać ze sprawdzonych doświadczeń innych.

Prasa parafialna w archidiecezji lubelskiej

Informacje na temat stanu prasy parafialnej w archidiecezji pochodzą głównie z materiałów zgromadzonych przeze mnie podczas Jubileuszowego Kongresu Mediów Archidiecezji Lubelskiej, który odbył się 26 listopada 2005 r. Przedstawione podczas kongresu dane redaktorka lubelskiej edycji *Niedzieli* Urszula Buglewicz opracowała na podstawie przeprowadzonej przez nią w październiku 2005 roku ankiety. Redaktorka rozesłała pytania dotyczące wydawanej prasy do wszystkich parafii w archidiecezji, uzyskane odpowiedzi pozwoliły nakreślić obraz działalności dziennikarskiej w parafiach. W diecezji wydawanych jest około 25 pism. Ukazują się one w różnych środowiskach: w parafiach wiejskich i miejskich, niezależnie od ilości wiernych. Miejscowości, w których się ukazują to: Puławy, Krasnystaw, Rejowiec, Urzędów, Niedrzwica Duża, Wilkołaz, Bychawa, Bełżyce, Łęczna, Kraśnik, Milejów, Niemce, Markuszów, Ćmiłów, Rudnik Szlachecki, Dąbrowica oraz Lublin. Najmniejsze zainteresowanie wydawaniem prasy parafialnej odnotowuje się na chełmszczyźnie. Wydawane są tygodniki, dwutygodniki, miesięczniki i kwartalniki. Niektóre parafie wydają swoje pisma okazjonalnie np. na najważniejsze święta czy uroczystości parafialne. Liczba stron jest zróżnicowana – od 4 do 36 – i zależy od częstotliwości ukazywania się pisma, formatu czy załączonych dodatków. Liczba wydawanych egzemplarzy waha się od 50 do kilku tysięcy. Najczęściej wydawane są w nakładzie 300-500 egzemplarzy.

Tytuły pism często nawiązują do patrona parafii np. *Promień Miłosierdzia*, *Głos z Wieczernika*, *U św. Wojciecha*, *Dominik*, *Pasterz* inne tytułem zaznaczają swoją bliskość z czytelnikami oraz określają cele i zadania np. *Jesteśmy*, *Ku wspólnotcie*, *Przyjaciel*, *Zwiastun*. Jeszcze inne wskazują na charakter sprawozdawczo informacyjny np. *Wczoraj i dziś*, *List do Parafian*. Wiele pism profiluje swoje strony wyszczególniając te poświęcone dzieciom i młodzieży. Większość redaktorów posiada wykształcenie wyższe, co pozwala uzyskać zadowalający poziom przygotowywanych tekstów. Opiekunem redakcji jest przeważnie proboszcz lub wskazany wikary. Księża współtworzą gazetę pełniąc rolę reaktorów naczelnych bądź asystentów.

Praca w gazecie wykonywana jest nieodpłatnie. Jest to forma dawania świadectwa i służenia wspólnocie parafialnej na miarę swoich talentów i sił. Najstarsza gazeta parafialna to *Miłosierdzie* – pismo parafii pw. Miłosierdzia Bożego w Lublinie. Ukazało się w grudniu 1989 r. i wychodziło do 1993 r. [Takie informacje zawarte były w sprawozdaniu redaktor Urszuli Buglewicz, jednak parafialne pismo *Spojrzenia*, które ukazało się w Łęcznej w parafii św. Marii Magdaleny, a które od początku współtworzyłam, ukazało się wcześniej od wspomnianego, bo w marcu 1989 r.] We wrześniu 1990 r. w Puławach w parafii pw. św. Alberta powstała *Kromka*. W grudniu 1990 r. ukazał się pierwszy numer kwartalnika *Ku wspólnotcie* w parafii św. Józefa w Lublinie. W 1991 r. na Czechowie ukazał się *Pasterz* – pismo parafii pw. Dobrego Pasterza oraz *Wspólne drogi* pismo parafii pw. św. Jadwigi. W Puławach w parafii Wniebowzięcia NMP ukazał się *List parafialny*. W 1992 r. w parafii z Rejowca Fabrycznego ukazało się pismo *Pokój i moc*. Większość pism parafialnych ukazała się w latach 1997-2000.²⁴

[a_redakcji_pism_parafialnych](#) [2006, kwiecień 6]

²⁴ M. Olędzka, K. Sochan. (2005). *Jubileuszowy Kongres Mediów Archidiecezji Lubelskiej*. [online]. Protokół dostępu: <http://www.emaus.parafia.info.pl/index.php?p=main&what=125> [2006, kwiecień 7]

Spotkanie kongresowe było jednocześnie szkoleniem, gdzie redaktorzy edycji lubelskiej *Niedzieli* i *Gościa Niedzielnego* objaśniali tajniki warsztatu dziennikarza oraz zachęcali do systematycznego doskonalenia warsztatu. W tym mini szkoleniu wzięły udział dwie osoby z redakcji pisma *Emaus*, parafii św. Barbary. Redaktor naczelny lubelskiej *Niedzieli* ks. Antoni Nabrzeźny przedstawił cele, jakie powinna realizować prasa parafialna. Są nimi: służba wspólnocie Kościoła parafialnego w jego dążeniu do zbawienia, budowanie wśród czytelników kultury wiary, tworzenie swoistego forum, na którym spotyka się prawda objawienia Bożego z aktualnymi problemami egzystencji ludzkiej. Problematyka zawarta w artykułach – jak wyjaśniał red. Nabrzeźny – nie powinna rozmijać się z oczekiwaniami czytelników. Prasa parafialna według niego to mały, ale istotny pomost pomiędzy wspólnotą wierzących, a pozostałą grupą ludzi zamieszkujących w danym środowisku; stanowi formę wcielenia się myśli chrześcijańskiej w całość świata; może stać się głosem inspirującym do poszukiwania wartości duchowych, wsparciem dla szeroko rozumianego życia kulturalnego; może być określana jako narzędzie dialogu ze współczesną kulturą, z innymi religiami i ludźmi inaczej myślącymi; odgrywa zasadniczą funkcję w dziele misji i ewangelizacji świata. Gazeta parafialna musi łączyć informację i formację, podkreślał redaktor. Prasa parafialna wydawana w różnych środowiskach pomaga wiernym włączyć się w życie parafii, informuje o lokalnych potrzebach, pomaga przełamać bariery anonimowości, kształtuje chrześcijańską postawę.²⁵

Uczestnicy kongresu prosili o pomoc w organizacji doskonalenia i wzajemnej wymiany, ale na razie nie podjęto żadnych wiążących ustaleń. Wobec tego na duszpasterzach i redaktorach naczelnym spoczywa odpowiedzialność za samodoskonalenie i podnoszenie umiejętności warsztatowych twórców pism parafialnych.

Treści kongresowe stały się materiałem roboczym w redakcji *Emaus*. Ksiądz proboszcz Andrzej Lupa, asystent kościelny pisma, poprowadził w lutym spotkanie na temat celów jakie redakcja chce osiągnąć wydając kwartalnik. W debacie redakcyjnej głównie oparto się na referacie przedstawionym przez ks. Antoniego Nabrzeźnego. Owocem tej dyskusji była m.in. decyzja, by zdiagnozować odbiór pisma wśród parafian, oraz dowiedzieć się jakie oczekiwania mają wobec parafialnej gazety.

Prasa parafialna w parafii pw. św. Barbary w Łęcznej

Czasopismo *Emaus* nie było pierwszym pismem parafialnym w Łęcznej, już marcu 1989 roku łęczyńskie duszpasterstwo młodzieży „Źródło”, działające przy parafii pw. św. Marii Magdaleny, rozpoczęło wydawanie miesięcznika *Spojrzenia*, skierowanego do młodzieży, ale nie tylko. Rozprowadzane było po Mszach św. i kupowane przez wszystkich parafian. Inicjatorem pisma był ks. Mieczysław Puzewicz, obecnie wikariusz biskupi Metropolity Lubelskiego ds. Młodzieży. Pismo początkowo ukazywało się w obrębie jednej parafii, a później stało się pismem obejmującym zasięgiem całe miasto, a w połowie lat 90-tych stało się oficjalnym miesięcznikiem Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Archidiecezji Lubelskiej. *Spojrzenia* przestały wychodzić w styczniu 2002 r., powstało wtedy nowe pismo *Spojrzenia. Miesięcznik młodzieży działającej*. Nowy tytuł nie utrzymał się na rynku. Wychodził do października 2002.²⁶

Kwartalnik *EMAUS. Pismo Rady Duszpasterskiej Parafii św. Barbary w Łęcznej* – tak brzmi jego pełna nazwa, wychodzi od września 1992 r. Powstało z inicjatywy ówczesnego proboszcza parafii, ks. Adama Lewandowskiego. Pomysł zaakceptowali radni z Rady Duszpasterskiej i pismo zaczęło się ukazywać. Ks. Lewandowski chciał, by w nowo powstającej parafii wierni oprócz ciężarów materialnych jakie ponosili w związku z budową świątyni i domu parafialnego otrzymali także strawę duchową. Zależało mu na tym, by do każdego domu zanieść przekaz ewangeliczny. Formułę kwartalnika przyjęto ze względów praktycznych – radni co kwartał zbierali datki na

²⁵ Tamże

²⁶ Informacje uzyskane od Joanny Kowalczyk, red. naczelnej *Spojrzeń*

budowę, mogli więc pójść do wiernych z pismem informującym bliżej o tym co dzieje się w parafii. Proboszczowi zależało również na nawiązaniu lepszemu kontaktowi ze wspólnotą parafialną, a także na integracji środowiska, które składało się z ludzi napływowych z bliższych i dalszych okolic, głównie wiejskich, jak też z różnych rejonów Polski, głównie ze śląska, z wielkich aglomeracji miejskich. Skład redakcji rekrutował się spośród najbardziej zaangażowanych parafian, w większości byli to nauczyciele.²⁷ Redakcja kwartalnika w artykule wstępnym deklarowała: *Chcemy pisać, informować o tym, co wypełnia nasze życie w tej społeczności. Chcemy pisać o nas i dla nas. By poprzez lepszą znajomość naszych wspólnych spraw i problemów umocniły się więzy łączące tę wspólnotę.*²⁸ Proboszcz A. Lewandowski zaznaczył, że docierały do niego informacje zwrotne o otrzymywanym piśmie, przede wszystkim parafianie wyrażali swoje zadowolenie z tego, że otrzymują stałą informację o parafii, i że się o nich pamięta. Zdarzały się także głosy krytyki i oburzenia, kiedy zamieszczony tekst raził treścią i formą wypowiedzi, wtedy proboszcz musiał interweniować, wyjaśniać i upominać. Zawartą w tytule informację, że jest to pismo Rady Duszpasterskiej ks. Lewandowski tłumaczył tym, że rada z proboszczem organizują w parafii pomoc materialną i to rada zatwierdzała decyzję o ukazywaniu się kwartalnika.²⁹

Pierwszy zespół redakcyjny stanowili: Krystyna Sochan – redaktor naczelny (nauczyciel matematyki), Anna Gąsior (nauczyciel fizyki), Justyna Majdan (nauczyciel wychowania początkowego), Joanna Winsyk (gospodyni domowa), Jacek Majdan (lekarz weterynarii), Marek Sochan (nauczyciel matematyki), Andrzej Winiarski (lekarz medycyny), Marek Winsyk (inż. elektryk), s. Lidia Bulmańska (rysunki), ks. Adam Lewandowski (asystent kościelny). Nikt z redagujących nie posiadał kwalifikacji dziennikarskich, redaktorzy korzystali z pomocy polonistów. Sami wszelkimi sposobami uczyli się podstawowych zasad dziennikarstwa.³⁰

W czasie czternastu lat funkcjonowania pisma tj. do roku bieżącego w *Emaus* pisało siedem siostr zakonnych, dziesięciu kapłanów i ponad 70 osób świeckich, wliczono tu osoby, które napisały przynajmniej jeden tekst. Nie wszystkie publikacje podpisywano imieniem i nazwiskiem, zwłaszcza w pierwszych latach istnienia pisma. Obecnie skład stałej redakcji stanowi trzynaście osób. Redaktor naczelny – Krystyna Sochan (matematyk), sekretarz red. – Marzena Olędzka (bibliotekarz), Renata Gozdolek (katecheta), Justyna Majdan (nauczyciel wychowania początkowego), Jacek Majdan (lekarz weterynarii), Violeta Miłosz (mgr administracji), Marek Sochan (matematyk), Katarzyna Duszyca (studentka polonistyki), Paulina Polak (uczennica Zespołu Szkół Plastycznych w Lublinie) przyg. ilustracje. Współpraca – Renata Wątroba (ilustracje), Konrad Łuczeńczyk (student Akademii Fotograficznej) przyg. cyfrową obróbkę zdjęć. Skład komputerowy – Marzena Olędzka, asystent kościelny – proboszcz ks. Andrzej Lupa. Większość składu redakcyjnego stanowią osoby z wyższym wykształceniem, średnia wieku wynosi około 40 lat.

Działanie redakcji w kierunku podnoszenia warsztatu pracy dziennikarza, uwarunkowane jest zainteresowaniem poszczególnych osób ze składu redakcyjnego tego typu kształceniem oraz indywidualnymi możliwościami czasowymi. We wrześniu 2004 zaproszono na spotkanie prof. Piotra Gacha, wykładowcę KUL, prezesa oddziału lubelskiego Katolickiego Stowarzyszenia Dziennikarzy, red. gazety parafialnej *Pasterz* na lubelskim czechowie. Celem spotkania była ocena *Emaus*, jakości zawartych treści i wskazanie ewentualnych zmian, które należałoby wprowadzić. Trzy osoby ze składu redakcyjnego wzięły udział w Jubileuszowym Kongresie Mediów Archidiecezji Lubelskiej 2005; jedna podjęła studia na Podyplomowym Studium Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej; jedna weźmie udział w kwietniowym Forum Prasy Parafialnej w Krakowie. Może nie jest to wiele jednak coraz wyraźniej redaktorzy zdają sobie sprawę z konieczności podnoszenia poziomu pisma i to zarówno w warstwie treściowej jak i graficznej.

Pismo *Emaus* skierowane jest głównie do osób dorosłych, jednak w numerze marcowym

²⁷ Informacje uzyskane od ks. Adama Lewandowskiego, inicjatora pisma

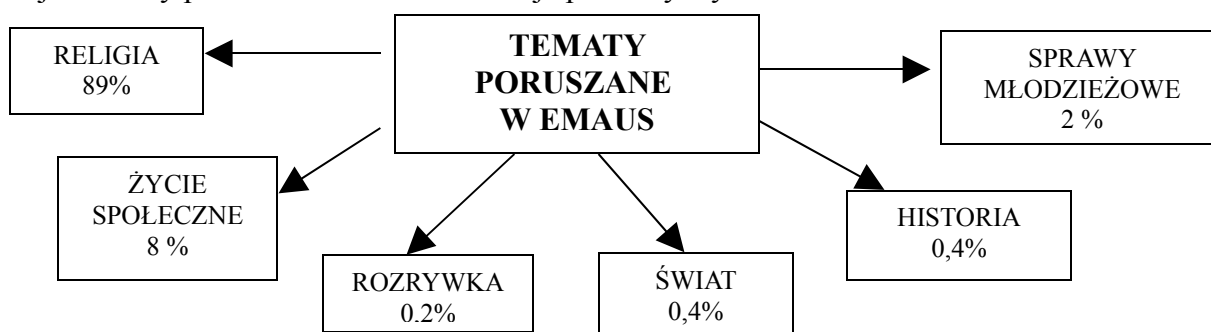
²⁸ *Emaus. Pismo Rady Duszpasterskiej w Łęcznej*, 1992, nr 1, s. 1, ISSN 1232-9193

²⁹ Informacje uzyskane od ks. Adama Lewandowskiego, inicjatora pisma

³⁰ Na podstawie wywiadu z Krystyną Sochan, red. naczelną *Emaus*, załącznik nr 1

37/2001 pojawiła się strona przeznaczona dla młodzieży, w następnym były już dwie strony, a we wrześniu 2001 osobny czterostronicowy dodatek *Młodociane Zamotanie* redagowany w całości przez młodzież z różnych grup formacyjnych. Ukazało się siedem numerów młodzieżowego kwartalnika. Przyczyną zakończenia druku gazetki był brak osoby, która podjęłaby funkcję redaktora naczelnego, organizującego do tej pracy młodzież. Obecnie obok *Emaus* ukazują się dwa pisemka: *Małe Emaus* – pierwszy numer ukazał się w 1993 roku wraz z kwartalnikiem *Emaus* – kierowany był do najmłodszych. Od 2001 roku *Małe Emaus* przygotowuje zespół katechetów, a pismo wykorzystywane jest w szkolnej katechezie klas podstawowych, ukazuje się niezależnie, pięć – sześć razy w roku, co związane jest z planowanymi wydarzeniami duszpasterskimi w parafii. *Mały Emaus* rozprowadzany jest przez katechetów na lekcjach religii. W marcu tego roku ukazał się pierwszy numer *Młodego Emaus*, pisma skierowanego do młodzieży gimnazjalnej. Pismo redaguje zespół katechetów uczących w gimnazjum i podobnie jak jego „młodsza” wersja ma służyć jako pomoc w szkolnej katechezie.³¹ *Uczniowie gimnazjum przyjęli ją z zainteresowaniem, jako coś nowego, ciekawego* – informował ks. Hubert Wysmulski, jeden z jej redaktorów. Zarówno *Małe* jak i *Młode Emaus* wydawane są w formacie A5 z wykorzystaniem dwu kolorów, czarnego i jednego z dowolnie ustalonych przy każdym numerze.

Czasopismo *Emaus* ma charakter informacyjny i formacyjny. Podejmowana jest w nim głównie tematyka parafialna, ale także problemy dotyczące środowiska łącznińskiego, a niekiedy i kraju. Tematy poruszane w *Emaus* obrazuje poniższy wykres.



Do bieżącego roku, redakcja nie prowadziła zorganizowanych sondaży co do odbioru treści czasopisma, dzielono się jedynie głosami zebranymi w prywatnych rozmowach. Pierwszą sondaż przeprowadzono w lutym 2006 wśród rodziców. Redaktorzy chcąc zorientować się w potrzebach czytelnicych parafian poprosili katechetów, by jako pracę domową zadali uczniom przyniesienie wypowiedzi rodziców na temat *Emaus*, chodziło o wypowiedź na pytanie: *Co chcieliby przeczytać w parafialnym czasopiśmie?* Tą drogą udało się zgromadzić wiele wskazówek. Rodzice oczekiwali tematów dotyczących rodziny i wychowywania dzieci. W piśmie widzieliby też tematy dotyczące młodzieży, a zwłaszcza ich postawy wobec wiary. Pytali: *Co robić kiedy dziecko oddala się od Boga i Kościoła?* W *Emaus* widzieliby również miejsce na rozrywkę.³²

W marcu i kwietniu przeprowadzone zostały sondaże w grupie formacyjnej Legionu Maryi i wśród Rady Duszpasterskiej. Niektórzy przyznają się, że czytają pismo „od deski do deski”. *Emaus odpowiada mi w takiej formie w jakiej jest wydawany. Akceptuję wszystkie treści, zawsze go czytam* – wypowiada się jedna z osób. Większość odbiorców czyta wybrane artykuły, na ogół przyznają, że pismo jest potrzebne i ciekawe. Podoba się im, że zawiera rozmowy i artykuły dotyczące osób, które znają; że jest rubryka prowadzona przez proboszcza, gdzie przedstawiane są sprawy finansowe parafii. Zwracano również uwagę na to, że prowadzona jest kronika wydarzeń, gdzie zarejestrowane są niemal wszystkie działania podejmowane w parafii.³³

W kwietniu przeprowadziłam sondę uliczną wśród mieszkańców parafii. Większość zapytanych osób zna czasopismo i czyta je, niektórzy przyznają, że sięgają do pisma sporadycznie.

³¹ Przyg. na podstawie numerów archiwalnych *Emaus*, *Młodociane Zamotanie*, *Młode Emaus*, *Małe Emaus* zgromadzonych w bibliotece parafii św. Barbary w Łęcznej

³² Sonda wśród rodziców, archiwum redakcji *Emaus*, załącznik nr 2, p. A

³³ Sonda wśród członków Rady Duszpasterskiej i wśród członków Legionu Maryi, archiwum redakcji *Emaus*, załącznik nr 2, p. B i C

Większość zapytanych młodych osób w ogóle *Emaus* nie czyta, niektórzy dodają, że nie czytają żadnych pism, głównie chodzi o nastolatków.³⁴ Porównując tę sondę z odpowiedziami osób z grup formacyjnych można zauważyć, że osoby zaangażowane w parafii znają pismo bardzo dobrze i czytają niemal całe. Wyniki te wydają się zadowolające jako, że w parafii jest czynnie zaangażowanych około 1000 osób.

Najczęstsze zarzuty jakie padały pod adresem pisma to te, że kwartalnik podaje treści zdezaktualizowane, opisuje wydarzenia już znane, niektórzy chcieliby, aby pismo wychodziło częściej np. jako miesięcznik, a nawet tygodnik. Uważano też, że za dużo jest spraw „górnolotnych”, a za mało dotyczących życia parafian, ich trosk i radości. Jedna osoba z Rady Duszpasterskiej stwierdziła, że pismo w całości jej się nie podoba. Rozmówcom brakowało tematów formujących młodzież, uważali, że za mało jest tekstów do młodzieży i o młodzieży. Proponowano zamieszczenie treści czasopisma na stronie internetowej parafii (co już uczyniono).

Przeprowadzone sondaże będą analizowane podczas kolejnego spotkania zespołu redakcyjnego tj. na początku maja. Zwykle odbywają się dwa spotkania redakcji w odstępach kwartalnych. Na pierwszym planuje się treści jakie będzie zawierał nowy numer oraz podział tematów wśród redaktorów, na drugim dokonuje się krytycznej analizy tekstów. Kolejnym zadaniem jest skład, a przed wydrukiem korekta, prowadzona przez cztery osoby z redakcji.

Pismo ma format A4 i liczy 12 stron. Wydawane jest na papierze kredowym. Do końca roku 2000 ukazywało się w szacie czarno-białej, od marca 2001 z dodatkowym kolorem, każdy kolejny numer ma inną szatę kolorystyczną. Od nr 50/2004 ukazuje się w kolorowych okładkach lub z kolorowym dodatkiem. Skład komputerowy prowadzi osoba z zespołu redakcyjnego. Zakupione jest licencjonowane oprogramowanie do składu gazety Adobe InDesign, Photoshop, Illustrator. Na potrzeby redakcji przeznaczony jest oddzielny, nowy komputer, drukarka laserowa i skaner. Redakcja korzysta z parafialnego aparatu cyfrowego, oraz cyfrowego dyktafonu. Obecnemu proboszczowi parafii, ks. Andrzejowi Lupie, zależy na tym, by *odczytując znaki czasu, odpowiadać na wyzwania współczesności i to zarówno w odniesieniu do przekazywanych treści jak i sposobu przekazu.*³⁵ W listopadzie 2005 r. uruchomiona została strona internetowa parafii, gdzie m.in. znajdują się informacje o wydawanym czasopiśmie. W kwietniu tego roku na stronie internetowej został umieszczony w postaci pliku pdf styczniowo-marcowy numer *Emaus*. W ten sposób redakcja chce dotrzeć do większej ilości czytelników, którzy jak wynika z przeprowadzonej sondy ulicznej, korzystają też z informacji internetowych.³⁶

Kolportaż czasopisma jest taki sam jak na początku, to znaczy, odbywa się za pośrednictwem parafialnych radnych. W ten sposób trafia niemal do każdej rodziny. Roznoszony jest w ramach kwartalnej zbiórki na potrzeby kościoła i finansowany ze złożonych ofiar. Nawet jeśli rodzina nie składa ofiary na parafię otrzymuje *Emaus* bezpłatnie.

Nakład pisma wynosi 3200 egzemplarzy. Od nr1/1992 skład i druk prowadziła firma „Laser-Graf” Lublin, od nr 21/1997 skład i druk „TERGO” s.c. Łęczna. Od nr 22/1997-36/2001 druk „Zakład Poligraficzny” Łęczna, natomiast skład przygotowywano już w redakcji pisma. Od nr 37/2001 *Emaus* drukowało Wydawnictwo Archidiecezji Lubelskiej GAUDIUM, natomiast od nr 42/2002 Drukarnia „KOPIA” z Lublina.³⁷

Wybrałam *Emaus* jako analizowany tytuł prasowy, ponieważ uczestniczę w jego powstawaniu już od siedmiu lat. Widzę sens w redagowaniu pisma parafialnego, gdyż okazuje się, że jest ono dobrym nośnikiem informacji o parafii, nie wiadomo natomiast na ile spełnia rolę formacyjną. Być może pomocne byłyby badania mierzące świadomość religijną parafian. Pismo buduje pewne poczucie przynależności do tej konkretnej wspólnoty Kościoła jakim jest parafia. Z przeprowadzonych sondaży wynika, że wierni są zainteresowani życiem swojej wspólnoty parafialnej. Dlatego ważne jest, by Kościół, który chce docierać z ewangelicznym przesłaniem do wszystkich ludzi, nie zaniedbywał i tego medium jakim jest prasa parafialna.

³⁴ Sonda uliczna, archiwum redakcji *Emaus*, załącznik nr 2, p. D

³⁵ Informacje uzyskane od proboszcza parafii, ks. Andrzeja Lupy

³⁶ Sonda uliczna, archiwum redakcji *Emaus*, załącznik nr 2 p. D

³⁷ Przyg. na podstawie numerów archiwalnych *Emaus*, zgromadzonych w bibliotece parafii św. Barbary w Łęcznej.

Bibliografia

1. Balon A.: *Abc redaktora pisma parafialnego*, Częstochowa 1998
 2. *Benedykt XVI do biskupów polskich podczas wizyty „ad limina apostolorum” 28 XI 2005.* [online]. Protokół dostępu: <http://www.opusdei.pl/art.php?w=27&p=11439> [2006, kwiecień 6]
 3. Chorążki W.: *Polskie media lokalne i sublokalne 1989-1999, Zeszyty Prasoznawcze*, Kraków 1999, nr 1-2
 4. *Emaus. Pismo Rady Duszpasterskiej w Łęcznej*, 1992, nr 1
 5. Jan Paweł II: *Ecclesia in Europa*, Kraków 2003
 6. Jakubowska J.: *Historia katalogu*. [online]. Protokół dostępu: http://www.prasaparafialna.pl/katalog_prasy/historia_katalogu [2006, kwiecień 6]
 7. *Katalog w liczbach*. [online]. Protokół dostępu: http://www.prasaparafialna.pl/katalog_prasy/katalog_w_liczbach [2006, kwiecień 6]
 8. Król T.: *Prasa parafialna w Polsce*. [online]. Protokół dostępu: http://www.prasaparafialna.pl/czytelnia/materialy_ze_spotkan_ospp/rok_2000/prasa_parafialna_w_polsce_1 [2006, kwiecień 6]
 9. Lepa A.: *Wstęp do „Katalogu prasy katolickiej w Polsce”*, Łódź 1994
 10. Lewek A.: *Podstawy edukacji medialnej i dziennikarskiej*, Warszawa 2003
 11. Maślanka J.: *Encyklopedia wiedzy o prasie*, Wrocław, rok 1976
 12. Olędzka M., Sochan K.: *Jubileuszowy Kongres Mediów Archidiecezji Lubelskiej*. [online]. Protokół dostępu: <http://www.emaus.parafia.info.pl/index.php?p=main&what=125> [2006, kwiecień 7]
 13. *OSPP Historia i działalność*. [online]. Protokół dostępu: <http://www.sppkrakow.republika.pl/hist.html> [2006, kwiecień 6]
 14. Paweł VI: *Ewangelii nuntiandi*
 15. Pokorna-Ignatowicz K.: *Instrukcja duszpasterska Communio et progressio o środkach społecznego przekazu*, *Zeszyty Prasoznawcze* 2000
 16. *Protokół z II Ogólnopolskiego Spotkania Redakcji Pism Parafialnych*. [online]. Protokół dostępu: http://www.prasaparafialna.pl/czytelnia/materialy_ze_spotkan_ospp/rok_1994/protokol_z_ii_ogolnopolskiego_spotkania_redakcji_pism_parafialnych [2006, kwiecień 6]
 17. Przeciszewski M.: *Miejsce i rola prasy parafialnej w świecie mediów katolickich w Polsce*. [online]. Protokół dostępu: http://www.prasaparafialna.pl/czytelnia/materialy_ze_spotkan_ospp/rok_1994/miejsce_i_rola_prasy_parafialnej [2006, kwiecień 6]
 18. Przeciszewski M.: *Wiara na łamach*, *Press*, nr 10 (57) 2000
 19. Szczepanowicz J.: *Historia polskiej prasy parafialnej*, Kraków 2001
-
- Załącznik nr 1: wywiad z Krystyną Sochan
 - Załącznik nr 2: sonda wśród rodziców, członków Rady Duszpasterskiej, Legionu Maryi i sonda uliczna

Załącznik nr1

Jak powstawało pismo

Wywiad z Krystyną Sochach, redaktorem naczelnym kwartalnika Emaus

Kwiecień 2006

Rozmawiała Marzena Olędzka

– Jak powstawało pismo parafialne?

– Emaus powstawało razem z budowaniem wspólnoty parafialnej i murów świątyni. Ks. Adam Lewandowski, ówczesny proboszcz, podejmował wiele nowych wyzwań m.in. program Nowy Obraz Parafii według posoborowej wizji Kościoła. Widział potrzebę przekazu słowa pisanego, by lepiej realizować zamierzone cele.

– Jakie to były cele?

– Nadrzędnym celem była ewangelizacja, ale także i informacja, by nawiązać właściwą komunikację we wspólnocie. Wydawcą czasopisma została Rada Duszpasterska, po to, by radni prosząc o składki na budowę mogli także coś ofiarować tym ludziom, do których drzwi pukali.

– W jaki sposób powstawał zespół redakcyjny?

– Ksiądz Adam miał trudne zadanie. Musiał znaleźć ludzi i jeszcze przekonać ich do tego dzieła, a także sprawić, aby uwierzyli we własne siły, że dzięki nim to się uda. Pierwszy zespół liczył 10 osób, ten skład ulegał zmianie i zmienia się aż do tej pory. Nikt z redagujących nie posiadał potrzebnych kwalifikacji, korzystaliśmy z pomocy polonistów. Sami wszelkimi sposobami uczyliśmy się podstawowych zasad dziennikarstwa, nie mieliśmy takiego sprzętu jak dzisiaj, o tym można było tylko pomarzyć.

– A jednak udało się.

– Tak, ale było bardzo trudno. Teksty pisaliśmy ręcznie, nie mieliśmy przecież komputerów. Rękopisy oddawaliśmy do przepisywania. Zdarzało się, że teksty pojawiały się w wydrukowanym *Emaus* z rażącymi błędami, za które obarczano autorów. Zawsze zanim oddaliśmy materiały do drukarni kolegalnie nanosiliśmy poprawki, korygowaliśmy treść i styl. Zdarzało się, że z drukarni przywieziono pismo bez naniesionych zmian, wtedy dostawaliśmy od czytelników niemiłe uwagi. Oprócz tych wpadek były też przejawy sympatii i wsparcia. Praca w redakcji była dla nas służbą dla parafii i tak jest do dzisiaj.

– Czy było warto, podejmować taki trud?

Na pewno. Świadczą o tym przeprowadzane przez nas sondáže. Ludzie są tutaj dobrze zorientowani w sprawach parafialnych.

Załącznik nr 2

A) Sonda wśród rodziców

Przeprowadzona w lutym 2006, przez katechetów. Jako pracę domową zadali uczniom przyniesienie wypowiedzi rodziców na temat czasopisma Emaus.

Pytanie: Co chcieliby przeczytać w parafialnym czasopiśmie?

- Co robić kiedy dziecko oddala się od Boga i Kościoła?
- Tematy dotyczące czystości przedmałżeńskiej.
- Świadczenia osób, które odnalazły wiarę i szczęście w Bogu.
- Jak czytać Pismo Święte, aby je zrozumieć?
- Jak wytłumaczyć cierpienie, które spada na człowieka i jak z nim sobie radzić?
- Artykuły o tajemnicy cierpienia.
- Jak pomóc człowiekowi, który odwrócił się od Boga?
- Jakie kroki poczynił Kościół w sprawie agresji i przemocy w rodzinie?
- Dlaczego młodzi odchodzą od nauki Kościoła?
- Chciałbym, aby w Emaus były artykuły dotyczące problematyki wychowania dzieci.
- Dlaczego Bóg dopuszcza wojny?
- Pomoc w rozwiązywaniu codziennych problemów rodziny.
- Dlaczego ludzie chodzą do Kościoła „na pokaz”, a w życiu codziennym zachowują się inaczej niż naucza Kościół?
- Powinien mieć artykuły o grupach sąsiedzkich.
- Artykuły dotyczące odniesienia wiary do zdobyczy nauki.
- **Krzyżówki, dowcipy, więcej obrazków**

B) Sonda wśród członków Rady Duszpasterskiej

Przeprowadzona w marcu 2006, na rekolekcjach dla radnych

Pytanie: Jak radni oceniają pismo parafialne? Co jest dobre, co wymagałoby zmiany?

- Gazeta przedstawia wiele zagadnień, które dotyczą naszej parafii. Jest bardzo ciekawa.
- Brakuje w niej problemów, którymi ludzie żyją na co dzień, ale też trzeba dzielić się tym co dobre, po prostu powinien tu być głos „zwykłych” parafian.
- Brakuje mi artykułów o charakterze katechezy, związanych z tematyką współczesnego spojrzenia na życie człowieka wierzącego w obecnych czasach.
- Czasopismo jest super, są wspaniałe świadectwa, pięknie przygotowane artykuły o Ojcu Świętym. Dobrze, że ma sprawozdania ze stanu finansów naszego Kościoła.
- Do pisma nie mam zastrzeżeń, oceniam je pozytywnie, zawsze znajdę interesujący artykuł. Dobrze, że mamy stronę internetową w parafii.
- Ogólnie oceniam ją pozytywnie, mogłoby jednak być więcej tekstów dotyczących trosk, radości i problemów parafian.
- Widziałabym w gazetce coraz więcej tematów formujących postawy naszej młodzieży.
- Gazeta *Emaus* osobiście podoba mi się, jest w niej to czego oczekuję.
- Oceniam ją pozytywnie.

C) Sonda we wspólnocie formacyjnej Legion Maryi

Przeprowadzona w kwietniu 2006, na spotkaniu formacyjnym

Pytanie: Jak pani/pan ocenia pismo parafialne? Co jest dobre, co wymagałoby zmiany?

- Gazeta podoba mi się dlatego, że dzięki niej mam lepszy obraz całej parafii. Szczególnie interesują mnie świadectwa różnych ludzi. Jedynym mankamentem jest częstotliwość tzn. widziałabym w naszej parafii tygodnik. Kiedyś takie pismo widziałam i czytałam w innej parafii.

- Gazeta Emaus jest dla mnie „skrzynką kontaktową” między parafią, a wiernymi. Lubię ją czytać, bo zawiera dużo informacji z życia parafii. Myślę, że mogłoby być więcej informacji z działalności wspólnot np. Legionu Maryi, Szkoły Modlitwy, grup młodzieżowych itp.
- Jestem zadowolona z gazety, podoba mi się, bo jest dużo informacji z życia parafialnego, jest dużo wiadomości o Kościele, o tym co się w nim dzieje. Brak mi wiadomości przybliżających życiorysy księży pracujących w naszej parafii.
- Uważam, że jest bardzo wartościowa, ponieważ zawiera informacje z życia parafii, oceniam ją pozytywnie.
- Podoba mi się i myślę, że dobrze, że jest, bo w innych parafiach nie ma takiej prasy. Zawiera dużo ciekawych informacji o życiu parafii.
- Jestem zadowolona, że taka gazeta jest w parafii, są w niej ważne artykuły z życia naszego Kościoła. W parafii jest dużo młodzieży, dlatego należałoby więcej artykułów skierować do młodych.
- Gazeta Emaus podaje ważne wydarzenia z życia parafii, ocenia je, można dzięki temu być na bieżąco w sprawach parafialnych.
- Nie chciałabym żeby były tam same artykuły formacyjne. Podoba mi się to, że jest opisywanych bardzo dużo wydarzeń, że są wychwytywane. To bardzo pozytywne, że redakcja je widzi. Myślę, że trzeba więcej pisać o ludziach, którzy tu żyją, pracują i w jakiś sposób wyróżniają się w naszej społeczności. Tego mi brakuje.

Wypowiedzi kobiet w wieku od 35 do 50 lat

D) Sonda uliczna

Przeprowadzona w kwietniu 2006

Pytanie: Jak pani/pan ocenia pismo parafialne? Co jest dobre, co wymagałoby zmiany?

- Czytam ją, jest ciekawa i myślę, że potrzebna. *k. 37 lat*
- Przeglądam ją i czytam, jest bardzo ciekawa, są różne spostrzeżenia, informacje o spotkaniach, wycieczkach, ciekawe doświadczenia, są wszelkie informacje. Podoba mi się taka jaka jest. *k. 47 l.*
- Często czytam to pismo, podoba mi się, dobre są świadectwa, ogólnie jest w porządku. *k. 37 lat*
- Gazeta tak jak każda inna. *m. 47 lat*
- Czytam sporadycznie, niezbyt często. Myślę, że chyba dobrze, że taka prasa istnieje. *m. 40 lat*
- Gazetę czytam regularnie, ciekawe reportaże i świadectwa. Nic bym już nie zmieniała, wszystkiego jest po trochu. *k. 48 lat*
- Wiem, że jest, ale nie czytałem jej. *ch. 16 lat*
- Nie spotkałem się z nią. *ch. 20 lat*
- Czytam Emaus, bo lubię. Jest dużo ciekawych informacji, chociaż poszczególne artykuły nie zawsze są ciekawe. Myślę, że nic bym już w niej nie zmieniała. Mąż czyta ją raczej rzadko. *k. 35 l.*
- Słyszałem o takiej gazecie, ale jej nie czytam. *ch. 17*
- Bardzo mi się podoba, chętnie i często ją czytam, mam naskładany cały plik różnych numerów. Podobają mi się wypowiedzi młodych ludzi i to, że jest podsumowanie całego roku, również kronika parafialna, gdzie są opisane wydarzenia. Dobrze, że gazeta jest kolorowa. Mogłyby być recenzje książek, to zachęca po sięgnięciu do nich. *k. 42 lata*
- Można ją poczytać. Czy dobrze, że istnieje? Mnie nie przeszkadza. *m. 55 lat*
- Słyszeliśmy o niej, ale tak ogólnie to nie czytamy gazet, jeśli już to jakiś program na święta. *dz. i ch. 16 lat*
- Jest dla mnie źródłem wiadomości o parafii, czytamy ją razem z mężem. *k. 38 lat*
- Czytam ją od deski do deski, jest pięknie wydana i treści bogate, jestem zadowolona, że taka gazeta jest w parafii. Mogłoby być więcej informacji o ludziach w potrzebie. *k. 67 lat*
- Zawsze ją czytam, od pierwszych numerów. Oceniam ją bardzo dobrze, na pewno jest potrzebna. Podoba mi się „Parafia pod lupą”, trafny tytuł! Jest bardzo ciekawa. *m. 48 lat*
- Bardzo fajna, jest co poczytać. W tej naszej parafii jest cudownie, przynajmniej coś się dzieje. *k. 40 lat*

- Jest fajna, podoba mi się ta gazeta. Można się dowiedzieć co dzieje się w parafii. Przydałoby się więcej tekstów dla młodzieży. *ch. 18 lat*
- O gazecie słyszałem, ale częściej zaglądam do internetu niż do drukowanej prasy. *chl. 22 lata*
- Podoba mi się, jest w porządku. Przeglądam ją, a jak mnie coś zainteresuje to czytam. *dz. 17 lat*
- Podoba mi się, że są zapisane wydarzenia, wzmianki o ślubach i chrztach, są wprowadzane nowości. Jest tam teraz wszystko, tylko jedna uwaga, żeby ksiądz dał swoje aktualne zdjęcie, bo to, które jest za bardzo różni się od obecnego wyglądu. *k. 42 lata*
- Nie znamy, nie słyszeliśmy o takiej gazecie. *młode małżeństwo, wiek ok. 20 lat*
- Ładna jest szata graficzna, dobre jest kalendarium, przypomnienie tego co było, człowiek przy gorszej pogodzie poczyta, przypomni sobie co było. *m. 50 lat*